

**Міністерство культури України
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
Інститут практичної культурології та арт-менеджменту
Кафедра публічного управління та гуманітарних наук**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ГУМАНІТАРНІ СТУДІЇ
НАКККіМ – 2017**

Київ – 2017

УДК 008:39:7]:378"2017"(042.5)

Рекомендовано до друку Вченою радою НАКККіМ
Протокол № 4 від 28 листопада 2017 р.

Гуманітарні студії НАКККіМ – 2017: матеріали Міжнародної науково-теоретичної конференції (Київ, 23 листопада 2017 р.). – К.: НАКККіМ, 2017. – 424 с.

Збірник укладено за матеріалами Міжнародної науково-теоретичної конференції: Гуманітарні студії НАКККіМ – 2017. Конференція проводилась 23 листопада 2017 р. кафедрою публічного управління та гуманітарних наук Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. До збірника ввійшли тези доповідей учасників конференції.

Редакційна колегія:

Чернець В.Г. – ректор Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв (НАКККіМ), доктор філософії, професор, заслужений працівник освіти України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, почесний академік Національної академії мистецтв України, академік Академії наук Вищої школи України (*голова редколегії*);

Литвин С.Х. – проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків НАКККіМ, доктор історичних наук, професор (*заступник голови редколегії*);

Бойко В.І. – завідувач кафедри публічного управління та гуманітарних наук НАКККіМ, кандидат філософських наук, доцент;

Вільчинська І. Ю. – доктор політичних наук, професор, відділ наукової та редакційно-видавничої діяльності;

Святненко А.В. – професор кафедри публічного управління та гуманітарних наук НАКККіМ, кандидат історичних наук, доцент;

Рева Т.С. – доцент кафедри публічного управління та гуманітарних наук НАКККіМ, кандидат політичних наук.

Дизайн обкладинки – **Юхименко Ю.Є.**, магістр 2 курсу НАКККіМ.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність викладених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали.

УДК 008:39:7]:378"2017"(042.5)

© НАКККіМ, 2017

© Автори, 2017

Буйгашева А. Б.,
народний художник України,
професор кафедри образотвор-
чого мистецтва Інституту мис-
тецтв Київського університету
ім. Бориса Грінченка (м. Київ,
Україна)

МАЙБУТНІ ХУДОЖНИКИ В КАРТИНІ М. І. ВАЙНШТЕЙНА «ТРИ ДРУГА»

Знайомство відомих художників Віталія Буйгашева, Михайла Вайнштейна та Дмитрія Супруна відбулося в їхньому далекому дитинстві в Київському дитячому будинку для талановитих дітей. У цьому дитячому будинку жили та навчалися діти сироти або діти, яких віддавали туди тому, що не могли прогодувати. Траплялося й таке, що деяких дітей забирали батьки, які повернулися з фронту, а вважалися загиблими. Багато дітей дивлячись на це сподівалися, що і за ними прийдуть їхні близькі, але для більшості з них це залишилось лише надією.

*Рис. 1. Незавершена картина Михайла Вайнштейна
(Три друга на фоні забору до дитячого будинку в повоєнний час)*

Михайло Ісакович Вайнштейн (справжнє ім'я Мойсей) народився 20 лютого 1940 року в місті Дружківка, а помер 26 травня 1981 року в місті Київ – український живописець, скульптор.

Дмитрій Іванович Супрун народився 1937 року в місті Коростень, де і помер у віці 70-ти років в 2007 році – енкаустик, живописець.

Буйгашев Віталій Павлович народився 23 січня 1938 року в місті Ворошиловград, нині Луганськ – працює в місті Києві художником-монументалістом.

Початок свого життя кожен з них провів зі своїми сім'ями, а зустрілися вони і почали спілкуватися лише в дитячому будинку. Життя кожного з них склалося по своєму, у кожного з них були злети та падіння. На сьогоднішній день в живих з трьох друзів залишився лише один.

Рис. 2. Буйгашев В. під час навчання в Київському дитячому будинку для талановитих дітей

Михайло Вайнштейн осиротів у дитинстві після загибелі батьків на фронті та виховувався в дитячому будинку разом з братом.

Початкову художню освіту здобув у Київській художній середній школі ім. Т. Г. Шевченка, яку закінчив 1957 року. Навчався у Київському художньому інституті, який закінчив 1965 року (майстерня М. Хмелько). До 1967 року, удосконалював майстерність у Творчих майстернях Академії мистецтв (керівник С. Григор'єв). З 1965 року брав участь у республіканських, всесоюзних і міжнародних виставках. Член Спілки художників України з 1967 року.

Перша персональна виставка М. Вайнштейна відбулася в 1987 року в Києві, після смерті митця. Тепер його називають одним з класиків українського андеграундного мистецтва 1960-1970 років.

Твори Михайла Вайнштейна зберігаються у Національному художньому музеї України, Національному музеї «Київська картинна галерея», Музеї історії

Києва, Музеї спортивної слави, колекції Національного банку України, художньому музеї Принстонського університету (Нью-Джерсі, США), в інших музейних колекціях, а також в приватних колекціях України та за кордоном.

Вайнштейн М. працював у царині станкового живопису та скульптури. Серед його живописних творів найвідомішими є: «Шахи» (1966), «Хлопчик єврейського гетто» (1966), «Брати. 1941» (1967), «Лікнеп» (1967), «Перші» (1968), «Вчителька Марія Василівна» (1970), «Олія» (1971), «Автопортрет» (1972), «Чотири на три» (1972), «Ранок» (1981), серія «Пейзажі Києва» (1979-1981). Найвідомішими скульптурами М. Вайнштейна є: «Чекання» бронза (1968), «Чекання» бронза (1978). [1, 2]

Дмитрій Супрун не завершив жодного художнього закладу, але працював на заводі на спеціальності «художник». Не зважаючи на те, що Д. Супрун не мав художньої освіти, його творчість вражала багатьох людей.

Віталій Буйгашев осиротів в 1944 році. Виховувався в дитячому будинку м. Ворошиловград з 1945-1946рр. З 1946-1950рр. був вихованцем Київського дитячого будинку для талановитих дітей.

В 1955 році закінчив ремісниче училище по спеціальності слюсар по ремонту промислового обладнання. Закінчив Луганське художнє училище в 1968 році. Згодом в 1974 році закінчив Київський художній інститут (нині Академія) захистивши диплом – годелен «Сталевари» живописного факультету.

За період 1974р. до 2009р. виконував монументальні та живописні роботи. Брав участь в республіканських та всесоюзних виставках. Організовував гобелену ділянку при комбінаті.

Твори митця

Рис.3. «Сізіфова праця». Живопис, 125x120 Рис. 4. «Орфей». Мозаїка на рельєфі, 56 м²

Основні твори митця є: гобелен «Весілля» (1980, Будинок культури м. Комсомольськ Полтавська область), «Аргонавти» (1981 р., Севастопольський судно будівельний технікум), мозаїка, рельєфна мозаїка «Орфей» (1985, Будинок культури м. Белгород, РФ), гіпсовий рельєф «Клятва Гіппократа» (1985, Чорнобильська АЕС), вітраж «Виноград» (1995). Протягом 1990–2000 працював над філософсько-монументальною серією «Радянські часи»: «Ноктюрн», «Ідол», «Сізіфова праця», «Вершник», «Поєдинок», «Наполеон», «Осінь» (твори виконані у техніці енкастики).

Перша персональна виставка В. Буйгашева відбулася в 1999 році в місті Києві. Брав участь у всеукраїнських та зарубіжних виставках. В 1982 році був прийнятий до національної спілки художників України. В даний час проживає разом з дружиною в місті Києві.

Не зважаючи на те, що після Київського дитячого будинку для талановитих дітей дороги цих майстрів розійшлися, але протягом всього свого життя вони не забували один одного, а підтримували зв'язок через листи, дзвінки та зустрічі. Шкода видатного художника Михайла Вайнштейна, який загинув у розквіті своїх сил, не завершивши свою картину, в якій міститься пам'ять про його дитинство та його друзів, які як і він обрали шлях митця.

Завдяки тому, що влада сприяла створенню такого закладу, як Київський дитячий будинок для талановитих дітей, в якому навчалися та виховувалися діти з усієї території України, у вихованців був поштовх та можливість для їх-

ньої подальшої праці у сфері мистецтва. Для створення майбутніх державних митців України пропоную створити заклад, де б талановиті діти могли розвивати свої здібності та займатися не зважаючи на своє матеріальне становище.

Література:

1. Вайнштейн М. Каталог виставки творів / М. Вайнштейн. – К: Спілка художників України, 1987. – 32 с.
2. Марченко І. Невідомий Вайнштейн / І. Марченко // Образотв. мистец. – 2007. – № 4. – С. 38-39.

УДК 008(477):339.92

Гасюк У. М.

студентка, Київський
національний університет
культури і мистецтв
(м. Київ, Україна)

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

У ході свого історичного та культурного розвитку країни світу прийшли до рубежу процесів інтеграції та глобалізації. Якщо спочатку ці процеси розроблялись в суто економічному середовищі, то на сьогоднішній день все ясніше приходить розуміння впливу культурного чинника як способу взаємозв'язку у всіх сферах соціальної діяльності. Саме культура виступає рушійним чинником вирішення економічних і політичних проблем, забезпечує спільне бачення майбутнього розвитку націй. Відтак, система цінностей є ключовою ознакою цивілізації, а її нігілізм веде до неминучої загибелі народів.

Українська культура протягом століть була невід'ємною та відкритою частиною світового культурогенезу. Наявність соціокультурної близькості європейських народів, спільність історичного минулого дали змогу Україні взаємодіяти із світовим культурним досвідом, вибудовувати власні стилі, напрями, творчі шедеври, що в симбіозі безумовно збагачувало й світову культуру. Віковий культурний онтогенез дає можливість для кращої консолідації та стає тим підґрунтям, яке забезпечить євроінтеграцію на високому взаєморозуміючому рівні.

В концепції інтеграції України в Європу чітко формулюється усвідомлення необхідності співпраці з різними народностями та їх самобутністю. Проаналізувавши досвід минулих поколінь стає зрозуміло, що процес глобалізації не формує єдиний культурний простір, а залишає за собою гомогенність різноманіття культур з їх особливостями та постійним і безперервним діалогом та вза-